

rald hårdrådes krigståg, som företogs snabbt, som ett överfall, är det ej sannolikt, att Håvnern deltagit. Segraren vid Stanford bro, den engelske konungen Harald Godvinsson, måste omedelbart tåga mot en ny fiende, den normandiske hertigen Vilhelm, som fått namnet erövraren, emedan han efter Haralds besegrande vid Senlac 1066 underlade sig hela England. Denna erövring sågs icke i Danmark med blida ögon. Konung Sven Estridsson rustade i två år och sände så 1069 sin yngre broder Asbjörn med en flotta för att fördriva Vilhelm erövraren. Asbjörn lät emellertid muta sig av Vilhelm och återvände hem med flottan 1070. Till detta sista danska krigståg till England synes Håvnerns härfärd antagligen böra förläggas. 1070-talet blir alltså tiden för tillkomsten av denna Bjudby-sten. Genom Asbjörns förräderi fick den unge Håvner föga tillfälle att utmärka sig. Samma härfärd torde åsyftas på en runsten vid Södertälje, som är rest över två söner, om vilka berättas, att de varit västerut, och vilken sten är ristad av en av de yngre runristarne Öbber.

Knuts-stenarne tillhör åter den märklige runstenen vid Grinda, Spelviks sn, Södermanland, ehuru troligen tillkommen senare än andra sådana. Inskriften, som är helt och hållet i versform, lyder
 sålunda: : kriutkarþr : ainriþi : sunir :
 kiarþu : at : faþur : snialan : kuþuir :
 uar : | : uastr : a : aklati : kialti : skifti
 : burkir : a : sahkslanti : suti : kaula :